

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 4 de desembre del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Jaume TOR PORTA i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de 12-6-2017, el Sr. A.S.C. va formular demanda de mesures provisionals, a tramitar pel procediment de l'article 63 de la llei qualificada del matrimoni, contra la Sra. V.D.J., tot interessant es vulgui dictar sentència per la qual, i al respecte del fill menor B.establís:

- “- *La pàtria potestat compartida entre ambdós progenitors;*
- *L'establiment d'un règim progressiu a fi de passar d'una custòdia exclusiva en favor de la mare a una guarda compartida del fill menor;*
- *La fixació del règim de contactes paternofilials i el repartiment de les vacances escolars del menor que detallava a l'escrit presentat;*
- *La fixació al seu càrrec d'una pensió per aliments de 400.-euros mensuals, i l'obligació de cada progenitor de sufragar per meitat les despeses extraordinàries del fill comú”.*

II.- En data 3-7-2017 es practicava per l'Hble. Sra. Batlle l'acte de conciliació legalment previst, en el decurs del qual les parts tant sols van discrepar respecte del règim de guarda i custòdia més convenient als interessos del fill comú menor d'edat, consensuant les següents mesures provisionalíssimes vigents fins que no recaigués resolució que establís unes mesures definitives al terme del procediment principal:

- *L'atribució de l'ús del domicili que havia estat familiar a la Sra. V.D.J.*
- *la pàtria potestat sobre el fill menor d'edat compartida entre ambdós pares;*
- *la guarda i custòdia provisional del fill menor a favor de la mare;*
- *un règim de contactes en benefici del progenitor no custodi, consistent en caps de setmana alterns, de les 17 hores del divendres a la sortida de l'escola i fins a les 19'30 hores del diumenge, així com dues hores els dimarts i dijous de cada setmana, de les 17 a les 19'30 hores.*
- *un repartiment per meitat de les vacances escolars del menor, i que respecte de les vacances d'estiu de l'any 2017, que el menor havia de restar en companyia de la mare de l'1 al 9 de juliol, del 17 al 26 de juliol i del 4 al 17 d'agost, i del pare del 10 al 16 de juliol, del 27 de juliol al 3 d'agost i del 18 d'agost a N de setembre, i que respecte dels dies del mes de setembre fins a l'entrada a l'escola, se'ls havien de repartir per meitat i com millor ho consideressin, tot plegat a comptar del dia 2 de setembre, i que en cas que el menor restés en companyia del pare el dia 10 de setembre, que aquest l'havia de retornar al domicili matern aquell dia a les 19'30 hores. Igualment, que els propers anys s'havien de repartir per meitat les vacances escolars d'estiu en períodes de quinze dies.*
- *Pel que fa a les restants vacances escolars, el menor havia de restar la meitat d'aquelles de Setmana Santa, Carnestoltes i Nadal, amb cada pare, i corresponia al pare la primera meitat de cada període els anys parells i la segona a la mare, i els anys senars a l'inrevés. Respecte de les vacances de Nadal, que el primer període s'iniciava des de la sortida de l'escola i fins al dia 30 de desembre a les 19'00 hores i el segon període des d'aquesta darrera data i fins al dia anterior a la tornada a l'escola. Respecte de les vacances de Setmana Santa, la primera meitat s'iniciava des de la sortida de l'escola fins al Diumenge de Resurrecció i la segona des de les 19'00 hores d'aquest darrer dia i fins al dia anterior a la tornada a l'escola. En relació a les altres vacances de durada setmanal, s'havien d'atribuir per períodes sencers i alternatius, de forma que corresponia els anys parells les vacances de Carnaval al pare i aquelles de Tots Sants a la mare, i els anys senars a l'inrevés, i cas que no es pogués fer dit repartiment, que se les havien de repartir per meitat.*
- *Respecte dels aniversaris i onomàstiques dels progenitors, així com el Dia del Pare i de la Mare, el menor podia estar en companyia del progenitor respectiu, sempre que no pertorbi les seves obligacions escolars i pel que fa a la onomàstica i aniversari del fill, els progenitors s'havien de repartir alternativament cada any aquells dies, de forma que els anys parells correspongui al pare els aniversaris i a la mare la onomàstica i els anys senars a l'inrevés.*
- *L'establiment a càrrec del Sr. A.S.C. d'una pensió d'aliments de 400.- euros mensuals, que s'havia d'actualitzar anyalment en base a l'índex de preus al consum i que les despeses extraordinàries del menor es satisfacin per meitat entre els progenitors".*

En la mateixa data, la Sra. V.D.J. contestava la demanda articulada de contrari, sol·licitant es dictés Sentència per la qual es disposés:

- *L'atribució al seu favor de l'ús del domicili que havia estat conjugal;*
- *La guarda i custòdia del fill comú igualment al seu favor;*
- *L'establiment dels contactes paternofiliats a favor del progenitor no custodi i el repartiment de les vacances escolars, aniversaris, onomàstiques i dies de celebració pròpies dels pares i del menor en els termes fixats a l'escrit presentat;*
- *La fixació que tot desplaçament amb pernoctació a l'estranger del menor ha de ser coneguda per ambdós pares, amb indicació de les dates, de l'adreça i d'un número de telèfon on es pugui contactar amb el menor;*
- *L'establiment que les entregues i les recollides del menor s'han de realitzar al domicili matern a excepció de les que s'iniciïn a la sortida de l'escola, en què el pare ha de recollir el menor al centre escolar;*
- *La fixació d'una pensió per aliments a càrrec del pare de 400.-euros mensuals, pagadora els cinc primers dies de cada mes al compte bancari de la mare, i revisada anyalment segons la variació que experimenti el índex de preus al consum, endemés de l'obligació de cada progenitor de satisfer per meitat les despeses extraordinàries, i les activitats extraescolars o d'esbarjo consensuades entre els pares.*
- *No fer expressa imposició de les costes judicials ocasionades”.*

III.- Una volta practicades les proves proposades per les parts litigants i evacuat el tràmit de conclusions, en data 19-4-2017 l'Hble. Sra. Batlle dictava Sentència amb la següent part decisòria:

“Primer.- *Estimar de forma substancial la demanda formulada pel Sr. A.S. C. contra la Sra. V. D.J., i adoptar les següents mesures paternofiliats en relació al menor B. S. D. i consistents en:*

- *L'atribució de l'ús del domicili que havia estat familiar a la Sra. V. D. J.*
- *La pàtria potestat sobre el fill menor d'edat compartida entre ambdós pares;*
- *Establir un règim de guarda i custòdia del fill menor a favor de la mare, tot i que amb caràcter transitori, fins al moment en què la perit judicial nomenada aconselli l'assoliment d'un règim de guarda i custòdia compartida, i en aquest sentit la perit judicial haurà d'informar aquest tribunal de l'evolució dels contactes paternofiliats cada sis mesos, i el cost de dita avaluació haurà de ser sufragat per meitat per cada progenitor i abonat directament a la perit judicial nomenada.*
- *Establir de forma transitòria el règim de contactes paternofiliats següent fins al moment en què la perit judicial nomenada no aconselli l'assoliment d'un règim de guarda i custòdia compartida, i igualment el repartiment de les vacances escolars següent:*
 - . *un règim de contactes en benefici del progenitor no custodi, consistent en caps de setmana alterns, de les 17 hores del divendres a la sortida de l'escola i fins a les 19'30 hores del diumenge, així com dues hores els dimarts i dijous de cada setmana, de les 17 a les 19'30 hores.*
 - . *un repartiment per meitat de les vacances escolars del menor, de forma que pel que fa a les vacances escolars d'estiu se les repartiran per períodes de quinze*

dies i els dies restants per meitat, i que aquestes s'inicien el darrer dia del curs escolar i finalitzen el dia anterior al retorn a l'escola.

Pel que fa a les restants vacances escolars, el menor passarà la meitat de les vacances de Setmana Santa, Carnestoltes i Nadal, amb cada pare, i correspondrà al pare la primera meitat de cada període els anys parells i el segon a la mare, i els anys senars a l'inrevés.

I el mateix succeirà respecte de les vacances de Nadal i de Setmana Santa, havent de precisar que pel que fa a les vacances de Nadal, el primer període s'iniciarà des de la sortida de l'escola i fins al dia 30 de desembre a les 19 hores i el segon període des d'aquesta darrera data i fins al dia anterior a la tornada a l'escola.

Respecte de les vacances de Setmana Santa, la primera meitat s'iniciarà des de la sortida de l'escola fins al Diumenge de Resurrecció i la segona des de les 19 hores d'aquest darrer dia i fins al dia anterior a la tornada a l'escola.

En relació a les altres vacances de durada setmanal, s'atribuiran per períodes sencers i alternatius, de forma que correspondrà els anys parells les vacances de Carnaval al pare i aquelles de Tots Sants a la mare, i els anys senars a l'inrevés, i cas que no es pugui fer dit repartiment, que se les repartiran per meitat.

- Fixar que respecte dels aniversaris i onomàstiques dels progenitors, així com el dia del pare i de la mare, el menor podrà estar en companyia del progenitor respectiu, sempre que no pertorbi les seves obligacions escolars i pel que fa a la onomàstica i aniversari del fill, els progenitors es repartiran alternativament cada any aquells dies, de forma que els anys parells correspongui al pare els aniversaris i a la mare la onomàstica i els anys senars a l'inrevés.

- Establir que cada progenitor podrà comunicar-se amb el seu fill un cop al dia per telèfon o altre mitjà de comunicació visual en un horari que no destorbi el seu descans i que cadascun haurà d'avisar l'altre del destí del lloc on viatgi amb el menor i d'un número de telèfon de contacte amb almenys deu dies d'antelació i que s'hauran de lliurar respectivament el passaport del menor com a mínim amb una dia d'antelació a la sortida del país.

- Fixar la següent contribució dels pares als aliments dels fills:

. Fins al moment en què no s'assoleixi el règim de guarda i custòdia compartida, establir a càrrec del pare el pagament d'una pensió per aliments mensual de 400.-euros, que s'incrementarà anyalment segons la variació que experimenti el índex de preus al consum fixat anyalment pel M.I. Govern d'Andorra, i pagadora dins els cinc primers dies de cada mes, al compte bancari que la mare assenyali, i el pagament del 60 per cent de les despeses extraordinàries del fill comú.

.En el moment que s'estableixi un règim de guarda i custòdia compartida, es fixi el següent règim en relació al pagament dels aliments dels menors:

Cada progenitor haurà d'assumir els aliments estrictes dels menors quan es trobin en la seva companyia;

Les despeses ordinàries que excedeixin els aliments estrictes, que poden correspondre entre altre a material, llibres i transport escolar, quota de l'associació de pares d'alumnes, activitats extraescolars esportives o lúdiques consensuades entre els pares i despeses mèdiques no cobertes per la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i les despeses extraordinàries enteses com aquelles despeses imprevisibles i que no responen a una determinada periodicitat, siguin assumides pel pare en la proporció del 60 per cent i per la mare en un 40 per cent. Altrament s'estableix que cada progenitor haurà de prendre a càrrec les despeses d'esbarjo o colònies del fill durant els períodes de vacances que els corresponguin i en quant a les despeses de formació d'aquest, com matricules, material didàctic i

desplaçaments, que siguin assumides per cada pare en la proporció anteriorment referida;

Establir igualment a càrrec del pare el pagament d'una pensió per aliments mensual de 150.-euros, que s'incrementarà anyalment segons la variació que experimenti el índex de preus al consum fixat anyalment pel M.I. Govern d'Andorra, i pagadora dins els cinc primers dies de cada mes, al compte bancari que la mare assenyali.

Segon.- *No fer especial imposició de les costes judicials ocasionades”.*

IV.- Contra aquesta darrera Resolució, el Sr. A.S.C. articula recurs d'apel·lació, presentant amb data registre del 12-9-2018 el seu escrit de conclusions, pel qual interessa la revocació parcial de la Sentència dictada en primera instància establint:

1) que el règim de guàrdia i custòdia compartida del menor B.S.D. havia d'assolir-se per tot el dia 1 de setembre del 2019, sempre que l'avaluació de la perit judicial així ho avaluï. Amb el ben entès que la perit judicial Sra. M.C.B. haurà d'informar mensualment al Tribunal de l'evolució dels contactes paternofilials;

2) que mentre no s'estableixi el règim de guàrdia i custòdia compartida del menor, les despeses extraordinàries han de ser assumides per meitat per cada progenitor;

3) que una volta s'estableixi el règim de guàrdia i custòdia compartida del menor, el Sr. A.S.C. no haurà d'abonar cap mena de quantitat en concepte de pensió; havent d'assumir alhora per meitat cada progenitor les despeses extraordinàries que es puguin generar.

La Sra. V.D.J. i el Ministeri Públic s'han oposat al recurs d'apel·lació plantejat, interessant la íntegra confirmació de la Sentència dictada per l'Hble Tribunal Unipersonal del Batlle.

V.- Per Aute de data 18-10-2018, es decidia incorporar amb caràcter probatori la documental que les parts litigants havien incorporat en aquesta alçada tot i concedint-se un termini de 5 dies per a que es pronunciessin al

respecte de la prova aportada d'advers, extrem que ha estat realitzat en dates 29 i 30 d'octubre del 2018.

Tanmateix el Sr. S. sol·licitava que per a millor proveir s'incloguessin en autes els documents adjuntats amb l'escrit de data 30-10-2018.

Per Aute de data 20-11-2018 no es donava lloc a la susdita pretensió probatòria adduïda pel Sr. A. S. C.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part recurrent fonamenta la seva pretensió revocatòria en el següents motius:

En primer lloc sosté que la psicòloga forense intervinent insistia en introduir un règim de visites freqüent entre pare i fill per tal d'assegurar una transició progressiva cap a un sistema de custòdia compartida i que, en aquest context, havia sol·licitat l'establiment d'un calendari progressiu que, sense perjudici de que pogués ser fixat i supervisat per la perit judicial, havia d'establir una data límit o màxima en la qual el règim de guarda i custòdia compartida necessàriament havia d'intervenir, entenent que com a molt tard s'havia de fixar el dia 1-9-2019. Referia que avalava la seva pretensió, el fet que en B. havia gaudit de dos períodes de 15 dies consecutius durant els quals va romandre exclusivament amb el pare havent aquest estat molt satisfactori i el fet que la mare no hagués format recurs d'apel·lació al respecte del sistema decidit pel Tribunal Unipersonal.

En segon lloc mantenia que la seva capacitat econòmica no es corresponia amb aquella que es descrivia en la Sentència d'instància.

Indicava que els seus ingressos ja no es situaven en 3.000.- € mensuals, i que l'ingrés extraordinari de 22.000.- € que apareixia en el seu compte bancari provenia de la venda d'un vehicle afegint que aquesta suma es destinà a cancel·lar el propi préstec concertat per a la compra del vehicle i part es destinà a tresoreria del negoci en atenció a les dificultats econòmiques relacionades amb la seva explotació. Referia que aquestes dificultats havien comportat que hagués de cercar altre activitat, percebent 2.600.- € mensuals i que tenia unes despeses considerables, destinant qualsevol romanent que li podia restar a finals de mes a eixugar deute associat al negoci que explotava. Quant a la Sra. D. indicava que disposava d'un salari mensual raonable de 1.800 .- € a raó de 13 pagues anyals i no tenia despeses associades a l'habitatge que ocupava en ser aquest propietat de la seva mare. En aquest context sostenia que per mentre no s'establís el sistema de custòdia compartida les despeses extraordinàries del menor havien de ser assumides per meitats per cada progenitor i que una volta s'establís el règim de custòdia compartida no havia d'abonar cap import per aliments del fill havent cada part d'assumir per meitats les despeses extraordinàries que poguessin intervenir.

II.- Pel que es refereix al primer motiu de greuge, hem recordat (vegi's, entre altres, les Sentències de dates 29 d'abril del 2016 i 26 d'abril, 29 de juny i 20 de juliol del 2017) que la guarda i custòdia dels fills compartida entre els dos progenitors presenta innegables avantatges pel desenvolupament dels menors, sempre que es donin els paràmetres que permetin assegurar el benefici que aquesta mesura ha de comportar per ells.

En aquesta alçada, no es qüestiona la idoneïtat, a mig termini, d'un sistema de guarda i custòdia compartida d'en B. entre els seus pares. Tampoc es discuteix que malgrat els dos progenitors disposen dels atributs necessaris per a tenir cura del seu fill, ara per ara, i en haver estat la mare durant la seva infància la cuidadora referent, la relació entre el menor i aquesta és més intensa que aquella que pot tenir amb el pare. En aquesta situació la decisió recorreguda pretén assolir un sistema de coparentalitat, partint d'un sistema transitori de custòdia materna amb amplis contactes pel progenitor no custodi

i disposant un seguiment d'aquests darrers per la perit judicial amb obligació de retre comptes de manera semestral de la seva evolució, establint també les mesures definitives una volta les condicions per a establir un sistema de custòdia compartida es trobessin reunides.

El pare malgrat admetre el sistema establert per l'Hble. Sra. Batlle en la decisió recorreguda sosté però, que calia establir una data certa a partir de la qual la custòdia passaria a ser compartida entre els progenitors, i aquesta pretensió no es pot admetre pels motius següents.

L'interès superior del menor intervé com a criteri determinant en l'adopció de qualsevol mesura que el concerneixi. Aquesta noció no es troba expressament definida, de tal manera que es conforma al cas per cas. Es tracta d'un concepte jurídic indeterminat que cal relacionar amb el desenvolupament lliure i integral de la personalitat del menor i la supremacia de tot el que el beneficiï, més enllà de les pròpies preferències dels seus pares, guardadors o àdhuc administracions públiques en ordre tant al seu desenvolupament físic, ètic i cultural com de la seva salut, benestar psíquic i afectiu, juntament amb altres aspectes de tipus material o fins i tot simplement amb la protecció dels seus interessos fonamentals.

És amb fonament a aquesta regla que, el sistema de custòdia compartida immediat d'en B. ha estat rebutjat, i que ha estat relegat fins a que l'òrgan judicial, en atenció a l'increment de les visites i normalització de les relacions paternofilials resultant amb intervenció d'un expert psicòleg, el pugui introduir de manera efectiva d'acord amb les pautes que s'indiquen en la Sentència. En aquest context, la fixació d'una data fixa i predeterminada com pretén la part recurrent (en el recurs es sosté que hauria de correspondre al 1-9-2019), suposa presumir que una volta assolida la mateixa, es trobarien reunides les condicions necessàries al seu establiment, amb independència però de les reals necessitats d'en B.

Quant al fet que el menor hagi pogut passar temporades de 15 dies amb el pare durant els quals la relacions entre tots dos han estat bones, no es pot perdre de vista que aquesta realitat intervenia en període de vacances durant les quals la disponibilitat del pare és superior a aquella que ostenta durant la resta de l'any.

Escau per tant rebutjar el primer motiu del recurs d'apel·lació. No obstant, si que sembla necessari precisar la Sentència recorreguda en el sentit que a banda dels informes semestrals de seguiment que són encarregats al pèrit judicial, també haurà d'informar l'òrgan judicial de qualsevol incidència que pugui sorgir i pugui perjudicar el procés de normalització dels contactes que es pretén.

III.- Quan al segon motiu del recurs, la Sentència recorreguda recorda que els paràmetres rectors a l'hora de fixar els aliments corresponen a la capacitat econòmica de l'alimentant i les necessitats de l'alimentista. En relació al primer, raona que els ingressos del pare serien superiors a 3.000.- € nets mensuals, destacant alhora que el 5-12-2017 apareixia un ingrés al seu compte bancari per import de 22.000.- € que es destinà parcialment a amortitzar un préstec i la resta va ser transferida a altres comptes bancaris titularitat del Sr. S. Al respecte de les necessitats del menor es remet a les consideracions d'aquesta Sala segons les quals s'han de situar entre 600 i 800.- € mensuals.

En l'actualitat, el pare ha justificat que l'ingrés de 22.000.- € a que s'acaba de fer referència, es destinà a liquidar el préstec que es va subscriure per a l'adquisició d'un vehicle i a eixugar, en part, altres deutes preexistents. També ha acreditat que la seva situació professional s'ha vist modificada al respecte d'aquella que tenia quan iniciava el present procediment. En aquest sentit, i en atenció a les dificultats econòmiques que travessa el negoci que explotava a través de la mercantil xxx, SLU (segons estat de comptes de l'any 2017, presenta unes pèrdues superiors a 49.000.- €), el recurrent ha deixat de

percebre la retribució de 3.000.- €, treballant a ple temps per compte de xxx, percebent una retribució mensual de 2.600.- €.

Quant a l'apartat de les despeses, el Sr. S.C. les enumera i quantifica individualment en aquesta alçada, ascendint el global d'aquestes a 2.297,68.- € en que s'inclou l'import de la pensió d'aliments que la Sentència recorreguda fixava transitòriament i fins a que no s'establís un sistema de custòdia compartida, en 400.- € mensuals.

Pel que es refereix ara a la capacitat econòmica de la mare, percep 1.807.- € mensuals que ascendeixen fins a 1.957.- € si s'efectua la repercussió de la 13ª paga que percep el mes de desembre. En l'apartat de les despeses, la Sra. D. no les ha justificat d'on cal extreure que aquestes són les usuals. Observarem no obstant que no discuteix que resideixi de manera gratuïta en un apartament propietat de la seva mare, i si bé és cert que aquesta ocupació és precària, en el sentit que perdurarà per mentre l'àvia del menor la toleri, en l'actualitat i en atenció a l'estalvi important que per aquesta raó experimenta, tot porta a considerar que la capacitat econòmica dels dos progenitors és anàloga i que per tant la seva participació en les despeses extraordinàries del menor durant el període transitori fins a que s'instauri un sistema de custòdia compartida ha d'intervenir a raó d'un 50% per a cadascun dels progenitors, havent per tant d'acollir-se el recurs d'apel·lació en aquest sentit.

A partir del moment però en que ambdós progenitors ostentin la custòdia compartida d'en B. la capacitat econòmica del pare s'incrementarà, com a mínim, en la proporció de 400.- € mensuals equivalents a l'import de la pensió establerta. A partir d'aquests moments, existirà un desequilibri entre recursos propis dels litigants en benefici del Sr. S. que justifica el pagament per part seva de la pensió fixada en la decisió dictada per l'Hble. Sra. Batlle i de la contribució en un 60% de les despeses extraordinàries.

IV.- En atenció al fins ara exposat, escaurà estimar parcialment el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. A.S.C., disposant que per mentre es mantingui la situació de custòdia materna d'en B., la seva participació en les despeses extraordinàries del menor haurà d'intervenir en un 50%, enlloc del 60% que es disposa en la Sentència recorreguda, tot i precisant que a banda de la informació semestral que s'estableix a càrrec de la perit judicial sobre l'evolució dels contactes, també haurà d'informar de manera immediata de qualsevol incidència que pugui sorgir i que pugui perjudicar el procés de normalització dels contactes que es pretén. Per la resta escau refusar el recurs articulat tot i confirmant-se la Sentència recorreguda.

V.- Atesa la naturalesa del procediment no es fa expressa imposició de costes malgrat la desestimació del recurs, en virtut de la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR parcialment el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. Antoni S. C. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 19-4-2018, que es revoca exclusivament, pel que respecta a la participació del pare en les despeses extraordinàries del menor per mentre aquest es trobi en situació de custòdia materna, establint que aquesta intervindrà en un 50%, tot i precisant que a banda de la informació semestral que s'estableix a càrrec de la perit judicial quant a l'evolució dels contactes, també haurà d'informar de manera immediata de qualsevol incidència que pugui sorgir i que pugui perjudicar el procés de normalització dels contactes establert.

CONFIRMAR la citada resolució en tots els demés punts i sense fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-